

Bolesław Witold-Alexandrowicz 1901—1985

Воспоминания о проф. докт. инж. Болеславе Витольд-Александровиче
1901—1985

Bolesław Witold-Alexandrowicz 1901—1985. Obituary

25 IV 1985 r. zmarł w wieku 84 lat prof. dr inż. Bolesław Witold-Alexandrowicz, emerytowany profesor nadzwyczajny Wydziału Leśnego Akademii Rolniczej w Krakowie.

B. Witold-Alexandrowicz urodził się 1 X 1901 r. w Jekaterynosławiu. Studia leśne ukończył w Poznaniu w 1924 r. W r. 1925 podjął pracę zawodową w resorcie leśnictwa w Oddziale Biura Urządzania Lasu Dyrekcji Toruńskiej jako taksator. W latach 1929—1931 pracował jako komisarz ochrony lasów w Pomorskim Urzędzie Wojewódzkim. W latach 1931—1939 był kierownikiem Biura Urządzania Lasów Nadzorowanych. Od 1938 r. był członkiem Komisji Typologicznej IBLP. W czasie okupacji od 1940 r. był leśniczym Lasów 7 gromad w Witowie, a od 1945 r. był nadleśniczym w Zakopanem, a następnie w Ujsołach. W 1946 r. podjął pracę w IBL, początkowo w Zakładzie Urządzania Lasu, a następnie Za-

kładu Bioekologii. W następnych latach był kierownikiem Zakładu Gleboznawstwa, Pracowni Typologii Lasów Górskich i Samodzielnej Pracowni Zagospodarowania Lasów i Terenów Poprzemysłowych. W 1948 r. uzyskał promocję dr. nauk leśnych. W latach 1951—1952 był zastępcą profesora w Katedrze Urządzania Lasu WSR w Poznaniu. W 1955 r. uzyskał tytuł docenta. 1 I 1964 r. podjął pracę na AR w Krakowie, gdzie był organizatorem Katedry Urządzania Lasu, a od 1971 r. był wicedyrektorem, a następnie dyrektorem Instytutu Ekonomiki i Organizacji Gospodarstwa Leśnego. W 1972 r. przeszedł na emeryturę, pozostawał jednak nadal czynny w pracy zawodowej. Dorobek prof. Alexandrowicza stanowi 209 pozycji, w tym między innymi 25 publikacji naukowych, 2 podręczniki, 2 skrypty.

Był promotorem 5 rozpraw doktorskich i wykonał recenzje 5 rozpraw habilitacyjnych, wykonał samodzielnie 55 operatów urządzeniowych. Był częstym autorem czasopisma „Sylwan”, gdzie zamieszczał wyniki swoich badań. Szczególne osiągnięcie naukowe prof. Alexandrowicza stanowi opracowanie oryginalnego systemu klasyfikacji siedlisk leśnych z wykorzystaniem ekologicznych właściwości runa leśnego jako wskaźnika stanu środowiska leśnego. Praktyczne wdrożenie opracowanego systemu znalazło swój wyraz w operatach urządzeniowych Wielkopolskiego, Świętokrzyskiego i Tatrzańskiego Parku Narodowego oraz opracowanych typach lasów Jury Krakowsko-Wieluńskiej, Beskidu Śląskiego i Żywieckiego, Lasów Sękocina i Górnośląskiego Okręgu Przemysłowego.

W ostatnim okresie swej działalności naukowej szczególną uwagę koncentrował na ekologicznych skutkach prowadzonych eksploatacji piasku podsadzkowego na terenach leśnych oraz na ujemnych wpływach przemysłu cementowego na drzewostan.

Pomimo przejścia na emeryturę nadal aktywnie pracował naukowo. Był członkiem Komisji Nauk Rolniczych i Leśnych PAN w Krakowie, członkiem Komitetu Nagród przy Radzie Ministrów PRL i wielu innych Komisji. Za 57-letnią, twórczą działalność naukową i dydaktyczną został odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem X-lecia PRL, odznaką „Zasłużony dla leśnictwa i przemysłu drzewnego”, odznaką SITLiD.

Odszedł człowiek prawy, żarliwy patriota, życzliwy dla innych, nie zawsze w pełni doceniany, człowiek, który życie swoje bez reszty poświęcił wdrażaniu do praktyki reprezentowanej przez siebie dziedziny naukowej oraz opracowanej idei optymalnego wykorzystania możliwości produkcyjnych leśnego siedliska.

Cześć Jego pamięci!

Kazimierz Gądek